

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023
OKTOBRIS

Kāpt kalnā

*„Kā lilija starp
ērķškiem,
tā draudzene mana
starp meitām.”*

(Dz 2, 2)

LAI TOP SLAVĒTS JĒZUS KRISTUS!

Esiet sirsnīgi sveicināti, visi "Kāpt Kalnā" lasītāji!

Oktobra mēnesis rudenī Romas katoļu Baznīcā tiek dēvēts par Rožukroņa mēnesi. Tā ir vismiļākā Dievmātes lūgšana, ko visi – gan mazi, gan lieli – tiek aicināti lūgties ikdienā.

Rožukroni var dēvēt par tautas lūgšanu, jo tā attīstījusies pamazām – reizē spontāni un apzināti. Viduslaikos bija tradīcija greznot Jaunavas Marijas statujas ar rožu virtenēm, kur katrs rozes zieds simbolizēja lūgšanu. Pēc laika šīs virtenes pārtapa lūgšanu krellēs, kas tika sauktas par "rožukroni".

7. oktobrī atcerējāties un svinējām Rožukroņa Dievmātes svētkus, ko 1573. gadā iedibināja pāvests Pijs V pateicībā Dievmātei par kristiešu flotes uzvaru pār turku armādu divus gadus iepriekš pie Lepantes. Vēsturnieki uzskata, ka daļēji šo uzvaru var skaidrot ar to, ka tika pielietoti jauna veida kara kuģi, kurus īpaši šai kaujai izgatavoja Venēcijā, taču visi ir vienprātis, ka tas tomēr bija īsts brīnums, jo pretinieka pārspēks bija vairākkārtīgs. Iespējams, tieši šo svētku dēļ oktobrī dēvē par Rožukroņa mēnesi.

Mūsdienās Rožukroņa svarīgumu ir uzsvēris svētais pāvests Jānis Pāvils II. Pontifikāta sākumā, 1978. gadā, uzrunājot ticīgos Svētā Pētera laukumā, viņš teica: "Rožukronis ir mana miļākā lūgšana. Tā ir brīnišķīga savā vienkāršībā un dziļumā. No visas sirds es jūs aicinu lūgties Rožukroni!"

Ar savu apustulisko vēstuli "Rosarium Virginis Mariae" 2002. gada 18. oktobrī

Svētais tēvs pievienoja tradicionālajām Rožukroņa meditācijām ceturto – Gaismas – daļu, kurā tiek pārdomāti Jēzus paveiktie brīnumi un citi Baznīcai svarīgi notikumi.

Rožukronis ietver visus trīs Katoliskās Baznīcas katehismā minētos lūgšanas veidus: tā ir gan verbāla lūgšana, gan meditācija, kā arī tā atver sirdi visaugstākajai lūgšanas formai – kontemplācijai.

Lūdzoies Rožukroni, tiek piedāvāts pārdomāt ne tikai mūsu Pestītāja Jēzus Kristus piedzimšanas, ciešanu un augšāmcelšanās noslēpumus, bet arī Viņa publiskās dzīves notikumus Evaņģēlijā.

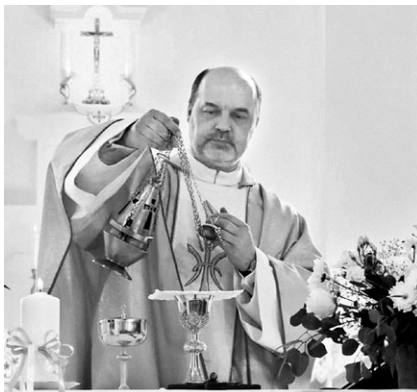
Romā, Vatikānā – Siksta kapelā atrodas liela glezna, kura attēlo "Pēdējo Tiesu". Tajā ir redzamas daudzas personas: Jēzus Kristus, Svissvētākā Jaunava Marija, eņģeļi, apustuļi un cilvēki, kas paceļas no zemes uz debesīm. Ievēribu izpelnās kāds īpašs fragments – lūk, varens Dieva Gars velk no bezdibeņa cilvēku, kurš pieķēries Rožukronim!

Lai visiem šis oktobris ir priecīgs mēnesis, piepildīts ar garīgu lūgšanu kopā ar Dievmāti, kopā ar ģimeni!

Mēs bieži svētkos un īpašajās dienās cits citam dāvinām ziedus, lai iepriecinātu mūsu miļos tuviniekus. Iepriecināsim mūsu vismiļo Dievmāti, dāvinot Viņai viskaistākās garīgās rozes – Rožukroņa lūgšanas!

Ar sirsnīgiem sveicieniem, pieminot jūs visus savās lūgšanās, –

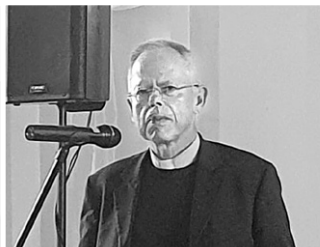
**paulīniešu tēvs Jānis Vilaks
no Cēsaines**

SLOSKĀNA DRAUGU TIKŠANĀS STIRNIENĒ

Konferencē uzstājas prof. Andris Priede.

Prof. Andris Marija Jerumanis.

Stirnieņu draugu biedrības vadītāja Ieva Zepa.

Godājamā bīskapa Boļeslava Sloškāna 130 gadu dzimšanas dienā Stirnieņu katoļu baznīcā notika Svētā Mises, ko svinēja bīskaps Jānis Bulis. Dziedāja Stirnieņu koris “Reversium” un Rīgas sv. Marijas Magdalēnas draudzes koris. Pēc dievkalpojuma bīskaps pasvētīja B. Sloškāna ielu, ko tagad sedz asfalta segums, un kvalitatīvs segums bija arī konferencei, kurā referenti stāstīja par garīguma jautājumiem un B. Sloškāna devumu Latvijai, Eiropai un mūsdienu sabiedrībai kopumā. Profesors Andris Marija Jerumanis norādīja, ka tādi augstāko ideālu nesēji kā B. Sloškāns palīdz būt atvērtiem, nevis ieslēgties sevi. Bīskapa Boļeslava Sloškāna beatifikācija šobrīd norisinās Vatikānā, ir oficiāli atzīta viņa tikumu varonība, novērtēta bīskapa dzīves izcilība, savukārt, lai Baznīcā kāds tiktu atzīts par svēto, viņa svētumam jātiek apliecinātam arī caur kādu brīnumu. Akcentējot Boļesla-

Svinīgo dievkalpojumu svinēja bīskaps Jānis Bulis un vairāk nekā desmit garīdznieki.

va Sloškāna stāju, A. M. Jerumanis pieminēja posthumānās pasaules apdraudējumu: – Pasaule šodien ir kā bez saknēm, tā ir pasaule, kurā viss ir “šķīdīs”, tāpēc ideālu nepieciešamība ir izšķiroša.

Priesteris Rodions Jēkabs Doļa iztirzāja anatēmas jēdziena nozīmi Pāvila vēstulē romiešiem (Rom 9,3) saistībā ar B. Sloškāna moto “*Hostia pro fratribus*”. Svētais Pāvils minētajā pantā raksta: “Es vēlētos būt nolādēts, atstumts no Kristus, par labu sa-

viem brāļiem, kas pēc miesas ir mani brāļi”. R. J. Doļa izskaidroja, ka pilnīgas iztukšošanās jeb kenozes aspektā anatēma nozīmē ne tikai atdalītību, bet arī pilnīgu veltīšanos.

B. Sloškāna draugiem konferencei dzirdētais atgādina par augstākajiem ideāliem. Par spēju piedot, pietāti, patiesības klātbūtni ikdienā, kas ir tik būtiska, bet cilvēkos maz zinās.

Sagatavoja Inese Elsiņa

DIAKONA HENRIKA GARĪGAIS CEĻŠ

Diakons **Henriks Rektiņš** (attēlā) Madonas katoļu draudzē kalpo jau vairākus mēnešus. Dzimis un uzaudzis Valmierā, nāk no ģimenes, kur ticībai ir neatņemama loma ikdienas dzīvē.

– Manā gadījumā aicinājuma atpazīšana tomēr nebija no vieglākajām. Nācās krietni piepūlēties, lai, pirmkārt, savā jaunībā nosargātu saņemto ticības dāvanu un, otrkārt, to arī izsaiņotu, – vēsta Henriks. – Pēc vidusskolas vēl nebiju šo dāvanu izsaiņojis, tāpēc meklēju laimi citur. Pastudēju gan Latvijas Universitātē, gan Vidzemes Augstskolā un atskārtu, ka ir kas tāds, kas mani pievelk un sniedz gandarījumu vairāk nekā laimes meklēšana studijās, karjeras veidošanā, jauniešu *tusiņos* un pat sportā.

Jau no agras bērnības apmeklēju Valmieras katoļu baznīcu, tomēr tikai pusaudža vecumā sāku izprast, cik ļoti man Baznīcas dzīve šķiet svarīga. Radu iespēju kalpot pie altāra, piepalīdzēt priesterim. Ar laiku apjautu, ka piedalīšanās Svētajā Misē un vēl arī iespēja tajā būt iesaistītam kā kalpotājam sniedz man iekšēju piepildījumu un mieru. Tā bija apziņa, ka pašam ar sevi un visu, kas pasaulē, man ir par maz, savukārt ar Dievu un Viņa klātbūtni – ir gana. Laika gaitā no neskaitāmiem cilvēkiem saņēmu konkrētas norādes par Garīgo semināru, kur mācās topošie katoļu garīdznieki. Brīdī, kad nevarēju atrast atbildi uz prāvesta uzdoto jautājumu, kas mani attur no iestāšanās seminārā, nolēmu aicinājumam beidzot atbildēt. Garīgo seminārā pabeidzu

šogad, un varu piebilst – lai arī esmu jau garīdznieks, tomēr aicinājuma atpazīšanas ceļš turpinās.

Ko iemācīja studiju laiks Garīgajā seminārā?

– Gadā, kad iestājos, mēs 1. kursā vienlaikus tikām uzņemti pieci puīši. Tieši saliedētība, draudzība un kopība kursabiedru starpā palīdzēja saglabāt to, kas, manuprāt, semināra formācijas ietvaros ir svarīgākais – dzīvot vai iemācīties dzīvot Dieva un tuvākā mīlestības Garā. Bez šaubām viss, ko semināra ikdiena piedāvā, ir nozīmīgs formācijas elements, lai īstenotu garīgo, intelektuālo, pastorālo un

Henriks Rektiņš – diakons Madonas katoļu draudzē.

cilvēcisko formāciju, kas ir pilnveidošanās visās šajās jomās. Visam, ko apguvu, bija, ir un būs sava nozīme turpmākajā kalpošanā: gan apgūtajām svešvalodām (latīņu, sengrieķu, poļu), gan izzinātajiem teoloģijas novirzieniem (garīgās dzīves teoloģija, pastorālteoloģija, dogmatiskā teoloģija), gan arī pavadītajam laikam lūgšanā un draudzīgajiem kopības mirkļiem.

Par kādu tēmu rakstīji bakalaura darbu?

– Darbu rakstīju par to, kādas vērtības un iedvesmojoši avoti ir sastopami Romas kanonā jeb pirmajā Euharistiskajā lūgšanā, kas Romas katoliskajā Baznīcā ir senākā un garīgām bagātībām piesātinātākā Euharistiskā lūgšana. Tā kā tas bija bakalaura darbs, izdarītajā ietverti ne tik daudz pētnieciskie elementi, cik personīgās atziņas un impulsi, lasot un pārdomājot šo lūgša-

nu, ko katrs priesteris izsaka Svētās Mises laikā, maizei un vīnam pārtpot par Kristus Miesu un Asinīm, un ko vēlāk arī pieņem līdzdalībnieki, kas, būdami sagatavoti, piedzīvo Kristus klātbūtni vispilnīgākajā un tiešākajā veidā. To pats Jēzus arī pavēlēja darīt apustuļiem, kā rezultātā to darām arī mēs šodien.

Darba mērķis pamatā bija viens – mudināt cilvēkus, lai viņi paši, ieklausoties un iedziļinoties šīs lūgšanas izteiktajos vārdos, rastu garīga spēcīguma un iepriecinājuma avotu. Lūgšanā paustie vārdi katru uzrunā dziļi un personīgi, jo tieši tā Dievs runā katrā cilvēkā, ja Viņā ieklausāmies.

Madonā jau kalpo vairākus mēnešus, kādu redzi mūsu pilsētu un cilvēkus?

– Par pašu Madonu un tajā sastaptajiem cilvēkiem, īpaši jau tiem, kas pārstāv Madonas draudzi gan sirdī, gan darbos, iespaidi ir fenomenāli – ļoti pacilājoši, iepriecinoši, motivējoši, fascinējoši. Esmu pateicīgs Dievam, kas caur bīskapa svētību mani ir nozīmējis Madonā sākt savu kalpošanu jau kā garīdzniekam. Liela pateicība arī draudzes prāvestam Mārim Ozoliņam par jauko uzņemšanu, rūpēm, atbalstu un sekmīgo sadarbību. Tāpat esmu neizsakāmi pateicīgs visiem cilvēkiem, kas mani ir uzņēmuši atplestām rokām un sirdīm, kas ar savu vienkāršību, sirsnību un atvērtību aktīvi iesaistās draudzes dzīvē. Protams, vienmēr var atvēlēt vietu izaugsmei, tomēr līdz šim piedzīvotais ir kas ļoti labs. Uzskatu, kas tas ir lielisks pamats, uz kā vēl daudz ko skaistu var uzbūvēt.

Dieva darbība Madonas katoļu draudzē ir ļoti uzskatāma – ar tieksmi nest savus augļus. Tik jāturpina atsaukties Dieva aicinājumam, un augļi neizpaliks. To jau pierāda nemitīgi uzturētā Adorācijas kapela pilsētas centrā, aktīvās iesaistes iespējas draudzē – vīru grupa, sievu grupa, Svētdienas skola bērniem, lūgšanu grupa, slimnīcas kalpotāju grupa, ministrantu grupa, jauniešu “Alfa”, kā arī citas iniciatīvas.

Vai var teikt, ka draudzes dzīve ir dinamiska? Ko tajā vēlētos ienest no sevis?

– Salīdzinot ar draudzēm lielpilsētās, Madonas draudzes dzīve ir pat ļoti dinamiska. Tas skaidrojams ar to, ka draudze ir vienīgā, kas atrodas konkrētajā apdzīvotajā vietā, un tā sapulcina visus tos cilvēkus, kuriem ir apziņa ne vien par savu ticības piederību, bet arī par savu vietējo piederību. Tā ir milzīga dāvana Baznīcai – draudze, kura, pateicoties faktam, ka teju visi tās locekļi cits citu pazīst un kopā pavada laiku ne vien Baznīcas norisēs, bet arī ārpus tām, ir sirsnības un ģimeniskuma pilna. Jā, Madonas draudze ir piemērs kam tādām. Tā ir draudze jeb Baznīca šī vārda vistiešākajā nozīmē – cilvēki, kuri apzinās Dieva aicinājumu, to sevi atpazīst, tam atsaucas un to kopj. Tādā veidā Baznīca ir mīlestības, cerības un prieka nesēja pasaulē, jo katrs Tās loceklis patiešām to atspoguļo ar savu dzīvi – gan personīgi, gan kopīgās aktivitātēs.

No sevis draudzei varu dot vien sevi pašu un to, ko iemācījos Valmieras draudzē. Mana dzimtā kopiena savā ģimeniskumā ir līdzīga Madonas draudzei – tā apliecina atvērtību, draudzību, prieku un tuvākmīlestību. Ja šīs īpašības ir klātesošas, viss pārējais notiek teju pats no sevis.

Kādi ir nākotnes plāni – vai turpināsī studijas?

– Tas nav tik ļoti atkarīgs no manis, jo esmu atdevis savu dzīvi kalpošanai Dievam un cilvēkiem. Darbojos bīskapa uzdevumā un pakļautībā, un arī jautājums par turpmākajām studijām galvenokārt atkarīgas no bīskapa saskatītajām Baznīcas vajadzībām. Primāro lomu manā dzīvē ieņem garīgās dzīves kopšana, ko, ceru, kādreiz Svētā Gara vadībā pratišu īstenot arvien pilnīgāk gan savai personīgajai izaugsmei, gan to cilvēku labumam, kuriem šādas Gara ierosmes varētu nākt par labu.

**Jautāja Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

GULBENES DRAUDZES SVĒTCEĻOJUMS UZ PASIENI

Viens no maniem darba kolēģiem ir sajutis nepieciešamību kļūt par kristieti un tāpēc pastiprināti interesējas par iespējām kristīties, bet nav sapratis, kura no konfesijām viņam būtu vispiemērotākā. Zinātdams, ka es, būdams katolis, jau kādu laiku esmu aktīvi pievērsies iešanai baznīcā, viņš lūdza man padomu. Tāpēc izlēmumu aizvest viņu uz Pasienes svētvietu, kur man pašam ļoti patīk un ko vairākas reizes gadā apmeklēju. Vēlējos iepazīstināt kolēģi ar to, kā tiek svinēta Svētā Mise un vispār svētki katoļu baznīcā, jo likās, ka tas var atstāt ļoti labu iespaidu.

Pasienes baznīca.

Pasienes tagadējā mūra baznīca uzbūvēta pirms 262 gadiem vēlinā baroka stilā un ir vecāka par Aglonas svētvietu. Katra mēneša 26. datumā tur tiek godināta Dievmāte, svinot Svētā Misi Laba Padoma Dievmātes godam.

Domājot par braucienu, Dievs deva padomu nebaupt individuāli, bet organizēt izbraukumu Gulbenes draudzes locekļiem svētceļojuma veidā. Sazinājos ar draudzes prāvestu un lūdzu ļaut šajā ceļojumā doties ar draudzes busiņu, kam viņš labprāt piekrita.

26. septembra rītā, ievadot braucienu ar nelielu lūgšanu, devāmies ceļā. Diena bija saulaina un silta. Pa ceļam iegriezāmies Rēzeknes baltajā baznīcā, un Dievam labpatika, ka tiekam tur arī iekšā. Pasēdējām klusumā un nedaudz palūdzāmies, pēc tam devāmies tālāk un Pasiēni sasniedzām stundu pirms liturģijas. Tas ļāva aplūkot svētvietu un piedalīties Rožukroņa

lūgšanā. Tad sekoja Dieva žēlsirdības kronītis priestera vadībā, un tie, kuri gribēja, uz augšējā altāra varēja atstāt zīmites ar saviem lūgumiem Dievam. Sekoja Svētā Mise, un kalpojošie trīs priesteri deva individuāli svētību katram, kurš to vēlējās. Tika aizlūgts arī par zīmitēs izteiktajām vajadzībām. Visi bijām pacīlātā garastāvoklī, Svētā Gara piepildīti, arī mans darba kolēģis teica, ka sajūt neparastu vieglumu sevī.

Sēdāmies busiņā un, priecīgi pārrunādami piedzīvoto, devāmies uz Ludzu, kur mūs sagaidīja priesteris Lauris. Garīdznieks novadīja mums ekskursiju pa baznīcu, tās apkārtni un pilsdrupām. Neskatoties uz savu aizņemtību, viņš atrada laiku saturīgam stāstījumam.

Tad braucām mājās. Visi, kas piedalījās, bija ar braucienu apmierināti un būtu gatavi biežāk piedalīties šāda veida izbraukumos. Var Dievu lūgt mājās, draudzes baznīcā vai pat mežā, taču tas nespēj aizstāt svētceļojumā gūto piepildījumu. Un, ja vēl ir nodoms vai Dieva aicinājums to darīt, tad tas nes svētību dvēselei un dod baudījumu prātam un sajūtām. Dieva mīlestība nav izmērojama, Viņš dziedina gan dvēseli, gan miesu, par ko Pasienes baznīcā liecina daudzās votas, kuras ļaudis svētvietā ir atstājuši. Dievs mūs visus ļoti mīl, tādēļ pārbauda un reizēm arī pārmāca, būdams gādīgs Tēvs. Jo labāk to spēsim saprast un saskatīt, jo vairāk būs iespējams šo mīlestību baudīt un dot savu mīlestību preti.

Ainārs Kukojs

PĀRDOMAS, VIESOJOTIES GULBENES DRAUDZĒ

2. septembrī – mēneša pirmajā sestdienā – godinot svētās jaunavas un mcekles Filomenas piemiņu un viņas relikvijas, kā arī lūdzot šīs ticības varones aizbildniecību, gan gulbenieši, gan svēceļnieki no kaimiņu draudzēm svinēja dievišķo Liturģiju.

Dzirdējām fragmentu no svētā Mateja Evaņģēlija 25. nodaļas, kurā Kristus mums stāstīja līdzību par talentiem. Kalpi saņēma dažādas talantu summas un, kā nu kurš no viņiem prata, laida saņemto apgrozībā. Viens nopelnīja piecus, otrs nopelnīja divus, bet trešais – neko. Kas bija tālāk? Lai to uzzinātu, ir jāatver Evaņģēlija grāmata un jāsameklē Mateja vēstījuma 25. nodaļa, un ar sirdi un dvēseli jāizlasa... Mēs taču esam aicināti reāli dzīvot no Dieva Vārda!

Mēs visi esam saņēmuši talantus. Piecus, četrus, trīs, divus... Daudz. Kungs vienmēr ir dāsns savā žēlsirdībā un, jāsaka, izšķērdīgs, mūs apdāvinot. Ļoti bieži atšķirībā no mums, cilvēkiem, Dievs neskaita, cik Viņš dod un cik saņem. Viņš raugās uz sirdīm. Ja tās ir atvērtas – tās

ir bagātas, pat ja ir tikai puse no talenta saņemts; ja tās ir skopas, skaudīgas un jaunas – tās grimst nabadzībā, pat ja buriski sēž uz talantu maisiem.

Tomēr ir kāds talants, kuru Dievs ir iedevis ikvienam. Šis talants ir mīlestība. Ja šo talantu nelaiž apgrozībā, cilvēks agri vai vēl nonāk tumsā, izolācijā un naidā.

Katram no mums ir savas ambīcijas, savi mērķi, savas “sarkanās” un nezin vēl kādas citu krāsu līnijas. Katrs no mums grib “būt kaut kas” – noteicējs, pārvaldnieks, speciālists, gudrais, ar pieciem un nevis diviem un, Dies pasarg’, ar kādu talantu, kura man nav, bet citiem ir. Ļoti bieži tomēr tas īstākais talants – mīlestība – ir noteicošais talants.

Svētajai Filomenai, šķiet, nebija daudz talantu; bija tikai viens – mīlestība. Viņa ir labs piemērs tam, kā laist apgrozībā šo vienu un kļūt par svēto – to, kurš redz Dieva vaigu un priecājas Debesu godībā.

**Priesteris
Vjačeslavs Bogdanovs**

SVĒTKI ĒRĢĻU KATOĻU BAZNĪCĀ

14. septembrī Ērģļu katoļu draudze svinēja baznīcas 25 gadu konsekrācijas gadadienu.

Pasākumā piedalījās un Svēto Misi svinēja Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs, piedalījās apkārtējo draudžu priesteri un tie, kas kalpo un kalpojuši Ērģļu Svētā Krusta Romas katoļu baznīcā.

– Paldies visiem, kuri atbalstīja ar savu

darbu pie baznīcas remonta un labiekārtošanas! – pateicību pauž draudzes pārstāvis Jānis Rešņa. – Paldies par garīgo stiprinājumu un sadraudzību! Saimniecēm paldies par labu ciemiņu apkalpošanu. Sirsnīgs paldies visiem, kuri bija lūgšanās! Dieva žēlastībai nav robežu. Lai Dievmāte ņem mūs visus savā patvērumā!

Inese Elsiņa

TIKŠANĀS IKŠKILES KARMELĀ

1. oktobra pēcpusdienā Ikšķiles Karmelā notika kopienas *Notre Dame de Vie* – Dzīvības Mātes institūta dalībnieku tikšanās.

Tā kā Baznīca šajā dienā svinēja Mazās Terēzes svētkus, profesores Baibas Brūderes vadītā formācija šoreiz tika veltīta svētās Terēzes no Bērna Jēzus aizlūgumu spēkam. – Mums jāatjauno sevis došana, jo mēdzam sevi paņemt atpakaļ, – prātā palicis lekcijas iesākumā akcentētais.

Tikšanās Karmelā vienmēr ir arī dališanās – kā kuram gājis iekšējās lūgšanas praktizēšanā un dzīves notikumos vispār. Klausoties grupas dalībnieku liecībās par cīņām, garīgām uzvarām vai zaudējumiem, ciešanām vai pārbaudījumiem, atmiņā at-

kal nostājās mazās Terēzes piemērs, jo viņa savas dzīves laikā prata milēt, neatsakoties cīst, pat apskaujot krustu ar aizkustinošu entuziasmu. Visam, kas notiek, ir jēga, – apliecināja karmelite. “Es zinu, ka Jēzus nevar

mums vēlēt bezjēdzīgas ciešanas,” rakstīja Terēze. Svētā bieži aizlūdza par citiem viņu pašu un Dieva dēļ. Tāpēc Terēzes aizlūgumi bija par ļoti augstiem labumiem – par svētumu. Tomēr viņa lūdza arī ar realisma izjūtu – par cilvēku veselību; lai viņš spētu saglabāt mieru pārbaudījumos utml.

Kā apliecināja formācijas vadītāja: – Dievs vēlēties, lai mums būtu citam par citu daļa pestīšanā.

Inese Elsiņa

Priesteris Daumants Abrickis un profesore Baiba Brūdere.

GULBENES BAZNĪCAI IZGATAVOTS JAUNS ALTĀRIS

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta Romas katoļu baznīcai tapis jauns altāris. No ziedojumiem un pēc draudzes locekles arhitektes Annas Ināras Vincevičas meta to izstrādājis Dins Vincevičs.

Jaunais altāris ir atvests uz baznīcu, tas gaida arhibīskapa–metropolīta Zbigņeva Stankeviča iesvētīšanu 17. decembrī. Svētā Mise tiks celebrēta pulksten 10, svinot baznīcas 25. gadadienu un jaunā altāra konsekrāciju.

Priesteris Gaitis Dubults skaidro, ka atsevišķās reizēs sevišķi izjūtams, ka vajag

lielāku altāri. Piemēram, Lieldienās, kad uz virsmas ir jāizvieto reliģiskā atribūtika, ziedi, grāmata, mikrofons. Jaunais altāris atbrīvos priesteri no saspīestības sajūtas dievkalpojumu vadīšanas laikā.

Draudzes prāvests Gaitis Dubults uzskata, ka baznīcai būs vajadzīgs vēl otrs altāris, jo visam jābūt vienotā stilā. Pare dzams, ka šo ieceri tāpat īstenos meistars Dins Vincevičs. Viņš savu darbu dāvina baznīcai, un līdz šim tā ir bijusi ne viena reize vien.

Redakcija

Jaunais altāris tapis draudzes spēkiem.

ROŽUKROŅA NOVENNAS DALĪBNIKU TIKŠANĀS

Saulainā septembra pēcpusdienā Madonas katoļu baznīcā notika Rožukroņa novennas par priesteriem un konsekrētām personām lūdzēju tikšanās. Tajā pulcējās novennas dalībnieki no Madonas, Gulbenes, Valmieras, Ogres, Jaunaglonas un Skaistkalnes draudzēm.

Rožukroņa novennas lūgšana balstās Marka evaņģēlijā (Mk 2, 1-12), kur kādu paralizēto četri cilvēki nes pie Jēzus. Līdzīgi ir arī šajā lūgšanā – vienu novennas šūniņu veido četri cilvēki, kas deviņas dienas pēc kārtas lūdzas katrs vienu Rožukroņa daļu (pēc saraksta), tādējādi visi kopā palūdzoties visu Rožukroni. Pašlaik ir deviņas lūdzēju šūniņas, ik mēnesi tajās skan trīs novennas, kas vienmēr sākas 1., 11. un 21. datumos. Līdz ar to katru mēnesi uz lūgšanu nestuvēm tiek nesti 27 priesteri un klosterļaudis. Lūdzamies arī par jauniem aicinājumiem uz priesterību un garīgo kārtu. Pamudinājums šai lūgšanai ir klēra kongregācijas teksts (30.05.2008) un svētās Terēzes no Bērna Jēzus, kura sadzirdēja Jēzus vārdus: “Dod man dzert”, aizlūgšanas piemērs.

Tikšanās bija skaista un vērtīga. Tā sākās ar Svēto Misi, ko svinēja priesteris Pā-

vils. Mīsei sekoja kopīga agape. Pēc agapes stiprinājām viens otru, daloties katrs savā lūgšanu pieredzē. Vērtīgu garīgo maizi konferences veidā bija sagatavojis priesteris Pāvils, par pamatu ņemot līdzību no Lūkasa evaņģēlija par pazudušo dēlu (Lk 15, 11-32). Priesteris uzsvēra, ka

līdzībā runāts par diviem pazudušajiem dēliem un aicināja Evaņģēlija gaismā paskatīties gan pašiem uz sevi, gan uz priesteriem un konsekrētajām personām. Pēc konferences bija laiks pabūt kopā ar Jēzu adorācijā, bet pēc tās – vēlreiz visiem kopā sadraudzībā.

Radās doma turpmāk katrā mēneša 10., 20. un 30. datumos, t.i., dienās, kad nav novennas lūgšanu, Google Meet platformā tikties Rožukroņa lūgšanā attālināti, kā arī, redzot cik ļoti ir nepieciešams lūgties par priesteriem, stāstīt draudzēs par iespēju pievienoties šai lūgšanai, jo vajadzību aizlūgt ir daudz.

Liels paldies visiem dalībniekiem par kopā būšanu Madonā, sevišķi priesterim Pāvilam, madoniešiem par sirsnīgo uzņemšanu un arī tiem, kuri gribēja būt klāt, bet kādu iemeslu dēļ nevarēja ierasties. Lai Dievs bagātīgi svētī katru lūdzēju!

Ize Rīdere

PIESAKIES MĀCĪBĀM SVĒTDIENAS SKOLĀ!

Madonas katoļu draudze aicina bērnus no 8 gadu vecuma sagatavoties Pirmajai Svētajai Komūnijai. Svētdienas skolas nodarbības iesākās 8. oktobrī baznīcas augštelpā. Var droši vēl pieteikties, piezvanot skolotājai Aijai (26253927) vai Māritei (26348244). Ja nepaspēji pieteikties, neuztraucies, nāc uz nodarbību iepazīties!

Svētdienas skolas nodarbības šoruden sāksies arī **Cesvaines katoļu draudzē**. Pirmā tikšanās bērniem plānota 15. oktobrī pēc Svētās Mises pl. 12. 30. Pieteikt dalībniekus var, sazinoties ar t. Jāni (26471142) vai katehēti Inesi Zili (t. 29189376).

Redakcija

DIEVMĀTES DZIMŠANAS DIENA MADONĀ

8. septembrī Madonas katoļu baznīcā ar Svēto Misi, slavēšanu, ikonu izstādi un pie Marijas altāra izveidotu ziedu paklāju tika svinēta Visssvētākās Jaunavas Marijas dzimšanas diena. Vienlaikus tā bija tikšanās svētceļojuma dalībniekiem un pateicības sponsoriem.

Draudzes prāvests priesteris Māris Ozoliņš uzsvēra, ka Dievmāte vienmēr ir kopā ar Baznīcu un visiem, kas ir Kristus miesas piederīgie: – Viņa rūpējas par mums tāpat kā kādreiz rūpējās par Jēzu. Varam uzticēties Dievmātei un varam viņu lūgt, lai izlūdz mums dažādas žēlastības. Varam viņai ko dāvināt, upurēt – Dievmāte mūs mīl kā savus bērnus ar to pašu mīlestību kā mīlēja Jēzu. Tāpēc esam aicināti atbildēt un nākt pie viņas. Dievmāte daudzreiz ir parādīju-

sies cilvēkiem, īpaši bērniem, lai atgādinātu, ka ir mūsu māte Debesis.

Priesteris aicināja nezaudēt ticību un palāvību tam, ka Dievs vienmēr ir ar mums: – Dievmāte palāvās uz Dievu, tāpēc Dievs caur viņu tā darbojās. Lai mīlestība varētu pastāvēt, nepieciešama uzticēšanās. Ja šaubāmies par otru, mīlestības saite, kas ir ļoti smalka, pārtrūkst. Attiecībās ar Dievu ir tieši tāpat. Ja kāds nogalina mīlestību, tas kļūst par slepkavu. Ir pārkāpts bauslis, ko var pielīdzināt šādam grēkam.

Dievs nekad neapmāna, problēma ir tā, ka mēs nepaļaujamies, šaubāmies, bet tad nevaram arī Viņu mīlēt. Ja mums ir mīlestības saikne ar Dievu un tuvāko, esam priecīgi. Mīlestības auglis ir prieks. Ja nemīlam, nevaram būt normāli, veseli cilvēki. Tāpēc

Māksliniece Gita Palma iepazīstina ar savu ceļu ikonu glezniecībā.

Priesteris Māris Ozoliņš svētceļniekiem dāvā Marijas dzimšanas dienas torti.

lūgšim palāvības un cerības žēlastību. No Dievmātes nāk cerība: ista mīlestība ir! Dievmāte dod cerību būt līdzdalīgiem šādā mīlestībā.

Tā kā Madonas baznīcu rotāja mākslinieces Gītas Palmas gleznotās ikonas, autore tika aicināta iepazīstināt ar sevi un darbiem.

Gīta Palma ir absolvējusi Jaņa Rozen-tāla Rīgas mākslas vidusskolu, ieguvusi bakalaura grādu māslā, studējusi vizuālās mākslas pedagogiju. Kopš 2012. gada aktīvi piedalās izstādēs. Šobrīd Gīta studē Daugavpils Universitātē, bet ikdienā vada filozofa un dzejnieka Roberta Mūka muzeju Galēnos, kas svētceļniekiem uz Aglonu ir ļoti pa ceļam.

Ikonu glezniecība ir pasaule, kuru autore plašākai publikai atklāj otro reizi. Kopš studiju pabeigšanas Eiropas Kristīgajā akadēmijā Jūrmalā 2015. gadā, ikonogrāfija māksliniecei ir bijusi kā noslēpumaina, mazam personu lokam zināma prasmju kopuma izpausme krāsās un tēlu kanonā.

Māksla allaž kalpo kā laikmeta spogulis. Gītas ainavas un vilcienu gleznas ir dokumentācija par laicīgo, savukārt ikono-

grāfija – par pārlaicīgo. Ikonu glezniecībā autore izmanto klasiskos materiālus – koka dēlīti, audumu, grunti, olu, tempera krāsas, krāsu pigmentus un zeltu. Svētbildes ir kā logi, caur kuriem esam aicināti lūkoties un lūgties.

To, ka svētceļojums nes augļus, jau vēlāk apliecināja Aivars Zariņš: – Dienu pirms izešanas uz Aglonu Latviju pārsteidza postoša vētra, kurā cieta arī Madona. Vējš norāva jumtu manai malkas nojumei, un pārbaudījumi ar to nebeidzās. Vienlaikus sabojājās mans printeris un dators, kas bija kā zīme, ka tā nav vienkārši sagādīšanās. Šie apstākļi lika skaidri izvēlēties – parūpēties par materiālajām lietām vai doties svētceļojumā. Kā zināms, Dievs pieļauj tikai to, ko spēj vērst par labu. Vēlāk, kad atgriezos mājās no Aglonas, malkas nojume tika pie jauna un izturīgāka jumta, printeris vienā rāvienā “salabojās”, un dators vien 10 dienas pirms garantijas laika beigām aizceļoja uz remontu. Atliek pateikties Dievam, kas deva impulsu un iedvesmu visu paveikt savlaicīgi un vēl labāk nekā cerēts!

**Inese Elsiņa,
autores foto**

KOMENTĀRS AVĪZES VĀKA ZĪMĒJUMAM

“Evaņģēlijs saka: Svētais Gars vēl nebija dots, jo Jēzus vēl nebija pagodināts (Jņ.7.39). Žēlastība vēl nebija dāvāta, jo Kristus vēl nebija paaugstināts uz krusta, lai cilvēku atšķirtībai no Dieva pienāktu gals.” (No Jāņa Hrizostoma teksta.)

Ja es apzināti ļaujos priekam un iedvesmai, cenšos izvēlēties sīžetu ar sirdi, ne prātu, tad vēlāk, papētot gatavo darbu, atklājas jaunumi.

Vēlziedes bija jau pagurušas vāzē kādas dienas. To lapas tik trauslas, sievišķīgas, krāsas pabalējušas un lapas sākušas krustoties. Izrādās, tās ir indīgas, pat ņemot rokās. Latiniskajā nosaukumā

“*Colchium autumnale*” ietverts Kolhīdas salas vārds. Savukārt šī sala jau sengrieķu mitoloģijā apvīta teiksmām, tās valdnieka meita bija burve Mēdeja. Te arī rodams prāta pamatojums – trauslās, bet indīgās vēlziedes krusta priekšā. Svētais Gars vēl nav nācis.

Tikai tad uzzināju, ka zīmējums tapis Svētā Krusta pagodināšanas dienā. Šī diena arī saistās ar sievieti – svēto Helēnu.

Saprotu, ka Dievs man vienmēr izliek pavedienu pa gludu taciņu, lai vestu sev tuvāk. Man šis pavediens bieži izskatās pēc krāsas un otas.

Danute Vēze

DEJAS MEDITĀCIJA KALNA SKOLĀ

Pārlūkojot dejas meditāciju pierakstu kladi, saprotu, ka vasara tik ātri ir pagājusi un mana kārtējā apņemšanās dejojot katru dienu kaut kur ir pagaisusi. Kaut dejas meditācija nav perfektu soļu atrāšanās, bet gan lūgšana dejas formā, tomēr gribētos daudz maz tikt visam (arī soļu pārzināšanai) līdzī.

Septembra nodarbībās Kalna skolā meditējam pie pazīstamā Evaņģēlija teksta par sējēju un sēklām. Teksts nebūt nav viegls. Pirmo dejas meditācijas daļu novadīja māsa Diāna, tad sadalījāmies grupiņās, un katrai grupai bija jāveido sava meditācijas versija. Meditācijas izpildē ieraudzīju sevi kādu negludumu, par kuru turpmāk būs jālūdzas un jāpieņem. Labi, ka tiekam aicinātas meditācijas procesā sastapto ik reiz pierakstīt dienasgrāmatā.

Otrajā nodarbību dienā bija jāmeditē par svētdienas Evaņģēlija tekstu – vīna dāru un namatēva salīgtajiem strādniekiem. Šķita, ka ir vieglāk dejojot nekā iepriekšējā dienā. Mācijāmies jaunas dejas ar tik skaistiem nosaukumiem: “Varavīksne”, “Jauns mēness”, “Kopā būt”. Dejā, kuru dejojām pa pāriem, darbojāmies kopā, gādājot

un sargājot viens otru. Jāpiebilst, ka dejas meditācijā piedalās ne tikai sievietes, tiek aicināti arī vīrieši. Ik pa laikam Kalna skolā tiekam iepriecināti ar kādu dejojāju no malas. Ar mums kopā ir dejojusi Kalna skolas audzēkņi – gan puīši, gan meitenes; arī skolas ciemiņi mūs reizēm iepriecina ar savu dejojotprieku – kā savulaik ukraiņu meitene vai jauniešu no Japānas. Vienmēr esam priecīgas, kad kopā ar māsu Diānu dejojot ar Madonas grupu ierodas dejojāji no Rīgas meditācijas grupas. Katrs dejojājs ir ļoti svarīgs, un pārdzīvojam, ja kāds netiek. Aplī sajūst citam citu, elpot vienā ritmā, elpā – tā ir istā dejas

meditācijas garša. Katrs savā sirdī, dejojot un lūgšanā paņemam tos, kuriem šobrīd jo īpaši ir vajadzīga Kristus dziedināšana. Dejojot, mīlestībā upurējot savu ķermeni un atdodot Dievam lūgšanu, tiek dziedināta Kristus miesa, dziedināšana notiek Kristus vienotajā miesā.

Mājās no nodarbībām braucām piepildītas ar mīlestību, ko ik reizi saņemam Kalna skolā no tur sastaptajiem mums svarīgajiem cilvēkiem.

Ineta Resne

MADONĀ SĀKUSIES JAUNIEŠU ALFA

Sākoties jaunajam mācību gadam, Madonā sācies arī jauniešu Alfa kurss, kopā pulcējot vairāk nekā 20 jauniešu. Ik ceturtdienu tiekamies, lai kopīgi iepazītu un izprastu ticību, gan klausoties lekcijas, gan diskutējot un vienkārši aizraujoši kopā pavadot vakaru. Jaunieši novērtē

šo formātu, caur kuru iepazīt Baznīcu, tāpēc aicinām arī citās draudzēs uzsākt Alfu! Savukārt Madonas grupai vēl var pievienoties līdz 12. oktobrim. Pateicamies Bērnu un jauniešu centram par telpām un visiem ziedotājiem par finansiālu atbalstu!

Ramona Zariņa

SAPNIS PAR IZRAĒLU IR PIEPILDĪTS!

“Es priecājos, kad man teica: “Iesim Tā Kunga namā!” Mūsu kājas te nu stāv tavos vērtos, Jeruzaleme.”(Ps 122, 1-2)

Arī manas kājas stāvēja uz šīs pilsētas un uz citu pilsētu zemes Izraēlā. Svētceļojums noritēja no 9. līdz 17. septembrim kopā ar misionāriem – mūziķiem Kasparu un Tabitu Ezeriņiem, kustības “Dzīvības Straumes” pārstāvjiem, priesteri Rodionu Doļu un vēl 53 cilvēkiem no visas Latvijas.

Ceļojuma plānā bija ietverta gan Betlēme, Kristus Piedzimšanas bazilika, Piena Grotā, gan Beitsahūra, Heroda kalns, Ganu Lauki, Karmelītu klosteris, Jaffa, Sv. Pētera dievnams, Vizitācijas baznīca, Jūdejas tuksnesis, Jordānas upe, Jērika, Nāves jūra, Galileja, Pasludināšanas bazilika, Kāna, Magdala, Galilejas ezers, Jeruzaleme, Eļļas kalns, Ģetzemanes dārzs, Svētā Kapa bazilika, Raudu mūris, Ciānas kalns u.c.

Mums bija liela un draudzīga grupa. Iepazīnu jaunus kristiešus, dalībniekus no Marijas skolas, jaunu priesteri, kurš iedvesmoja mūs katru dienu Dieva zemi

izdzīvot pa istam. Kaspars un Tabita dziedīgi slavēja Dievu dziesmās, un mēs ar prieku pievienojāmies. Ik dienu izdzīvoju kā vienīgo. To, ko redzēju, viss palicis atmiņā, ne viss – ko klausījos. Gide leva pirmās dienas daudz stāstīja par Izraēlas vēsturi, politisko situāciju. Priesteris Rodions stāstīja par Jeruzalemi, Jaffas pilsētu, Galileju. Sapratu, kāpēc ebreji varēja klejot pa tuksnesi, jo tur ir akmeņains, vai kā Jēzus devās uz tuksnesi lūgties – tas vietām nav tālu no apdzīvotās vietas. Mēs iebrucām pilsētā, kur otru ceļam bija tuksnesis. Beduīni joprojām dzīvo šai tuksnesī un audzē aitas.

Visur, kur tas pieņemts, lūgšanā pieliktu rokas vai lūpas, vai pieri. Aizlūdzām par Latviju Augšistabā Jeruzalemē. Pie Raudu mūra lūdzos par visiem, kuri to lūdza, par Madonas katoļu draudzi, kora dalībniekiem, par savu ģimeni, radiem, draugiem. Novēlu katram piepildīt savu sapni par svētceļojumu uz Izraēlu! Es jau sapņoju par nākamo!

Mārite Indriksone

RUDENS – GRŪTSIRDĪBA VAI APCERE?

Rudens nereti vieš grūtsirdības sajūtas, jo laikapstākļi kļūst lietaini un drūmi. Tā arī mēs savā dzīvē cenšamies izvairīties no tumšā, drūmā, drēgnā. Bet arī šāds gada-laiks mūsos neizbēgami pienāk. “Un pēc šīm trim stundām Jēzus sauca skaļā balsī: “Ēli, Ēli, lamā sahahtani!” Tas nozīmē: “Mans Dievs, Mans Dievs, kādēļ Tu Mani esi atstājis!”” (Mt 27,46) Tā mums dažreiz varētu šķīst savā rudens periodā, taču arī svētie runājuši par ticības tuksnesi. Tiesa – šis tuksnesis ir drīzāk pilns ar slapjām lapām, nemīlīgām takām. Ko iesākam savā rudenī, kurā skumjām klāt pievienojas neiztrūkstošā mācība – nekas nav mūžīgs? Kā ļaujames šai atgādināšanai, un vai rudens nav arī tāda iekšēja gavēņa laiks, kurā lēnām atsakāmies no pasaulīgā? Ir grūti atteikties no lietām, jo nereti tas ir tas, ar ko identificējamies. Mums nav jāatdod visa sava iedzīve, bet jāuzdod vienkāršs jautājums – kas esmu bez lietām, kas esmu bez amatiem, lomām? Kas esmu aiz darbinieka, vecāka, vecvecāka lomas? Kas jāsaskata man manā rudenī?

Pāvests Francisks ir teicis: “Cik bieži arī

mēs izjūtam vajadzību mainīties visā savā personā! Cik bieži sev sakām: „Man jāmainās, es tā nevaru turpināt... Mana dzīve uz šī ceļa nenesīs augļus, tā būs izšķiesta un nelaimīga dzīve.” Jēzus mums līdzās ar izstieptu roku saka: „Nāc, nāc pie manis. Es veikšu darbu: es mainīšu tavu sirdi. Es mainīšu tavu dzīvi. Es darīšu tevi laimīgu.” Taču vai tam ticam? Jēzus, kas ir ar mums, aicina mūs mainīt savu dzīvi. Ar Svēto Garu viņš sēj mūsos šo nemieru, lai mainītu mūsu dzīvi un lai mēs būtu mazliet labāki. Sekosim tāpēc Kunga aicinājumam un nepretosimies, jo, vienīgi atveroties viņa žēlsirdībai, atradīsim īstu dzīvi un patiesu prieku. Mums tikai plaši jāatver durvis un Viņš izdara pārējo.”

Varbūt šajā rudenī atsauksimies šai saukšanai un atvērsim durvis arī drēgnumā un tad, kad list?! Varbūt rudens nemaz nav par skumjām, bet gan par transformāciju? Skumjas nereti pavada transformāciju, bet šajā procesā ir arī kas daudz dziļāks, kas tāds, kas visu slapjo un drēgno māk pārvērst klusā piepildījumā un mierā.

Diāna Lozko

DROŠAIS PATVĒRUMS. UZDEVUMS IKVIENAM

Tici, ka Dievs ir drošs patvērums visiem, kas Viņu piesauc. Vai esi un cik bieži jūties tā, ka Viņš tevi ir paņēmis Savā patvērumā? Vai Viņu meklē tikai tad, kad ir grūti? Būtu labi, ja tu iemīlētu šo drošo vietu pie Dieva un steigtos arvien biežāk, arī prieka brīžos. Lai psalma vārdi, kurus citēsim, ir šis iedrošinājums ikdienā – lai kā, kurā dzīvojam!

Uzdevumā doti psalma (90, 2) vārdu

sākuma burti un pieturzīmes.

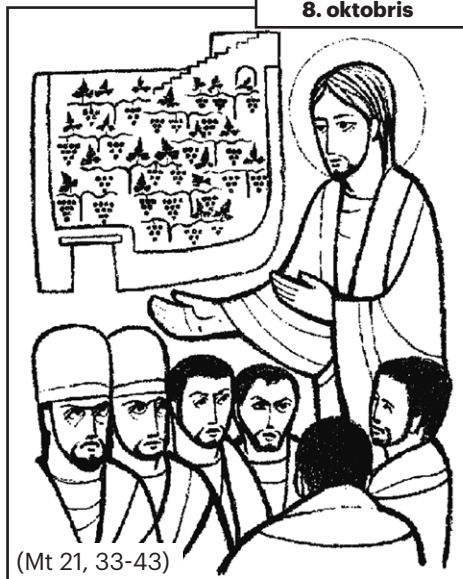
**K , T m e b p p u r r . P
k r , p z u p r , T e n m u
m , a , D !**

Vajadzīgos vārdus izvēlies no Vārdu bankas: *Tu, ak, uz, pirms, radīta, Kungs, pasaule, esi, no, radiem, kalni, un, zeme, Dievs, bijis, esi, pirms, mums, radu, mūžību, Tu, radušies, patvērumu, uz, mūžības, par.*

Palmira Gailite

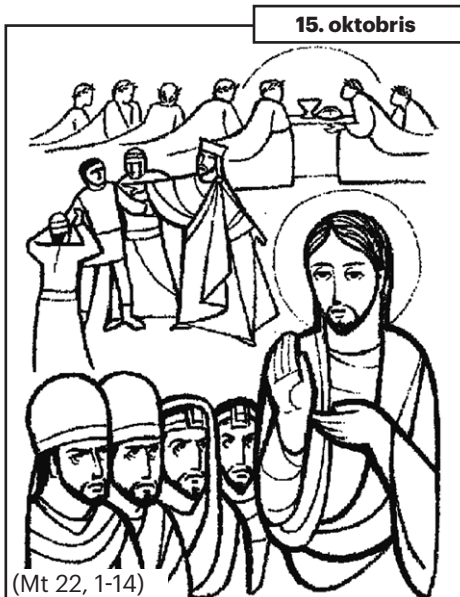
Svētdienas Evanģēlijs

8. oktobris

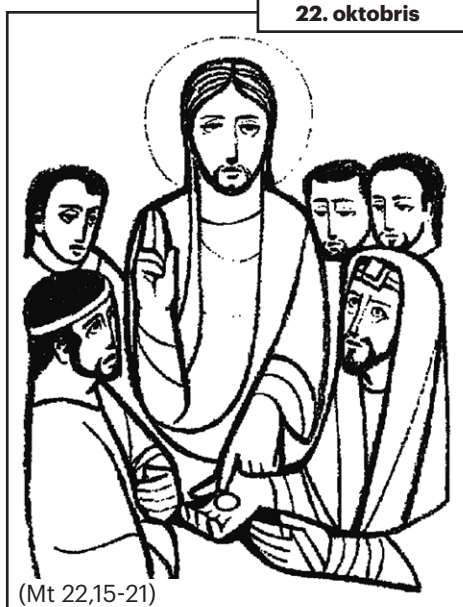
(Mt 21, 33-43)

15. oktobris

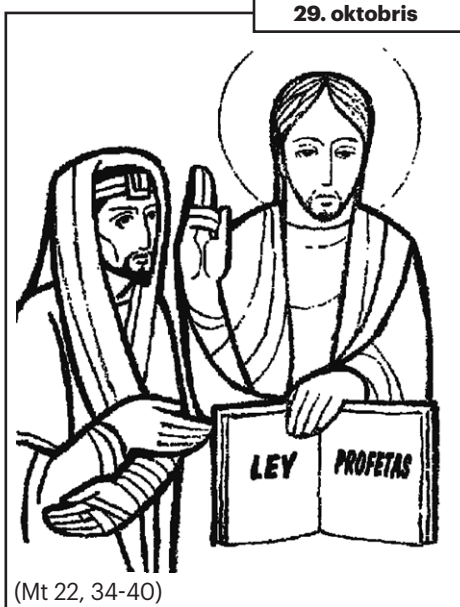
(Mt 22, 1-14)

22. oktobris

(Mt 22,15-21)

29. oktobris

(Mt 22, 34-40)

IKDIENAS GRĒKU NOŽĒLAS LŪGŠANA

Izsūdzi Tev, savam Dievam Kungam un Radītājam, Vienam Svētajā Trijādībā, slavējamam un pielūdzamam Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, visus savus grēkus, ar kuriem esmu apgrēkojies visās mana mūža dienās un ik stundu, un tagad, un aizvadītājās dienās un naktīs, darbos, vārdos, domās, ar pārēšanos, žūpošanu, slepus ēšanu, tukšvārdību, grūtsirdību, slinkumu, pretimrunāšanu, nepaklausību, apmelošanu, nosodīšanu, nevēribu un nolaidību, patmīlību, mantrausību, zagšanu, nepatiesības teikšanu, negodīgu iedzīvošanos, savtīgumu, greizsirdību, skaudību, dusmām, ļaunatminību,

ienaida turēšanu, alkātību un ar visām savām jūtām: redzi, dzirdi, ožu, garšu, tausti, kā arī ar visiem citiem savas dvēseles un miesas pārkāpumiem, tā sadusmojot Tevi, savu Dievu un Radītāju, un savu tuvāko ne-taisni apvainojot. Par to dziļi skumdināts, es atzīstu savu vainu Tevis, mana Dieva, priekšā un gribu nožēlot grēkus: Kungs, mans Dievs, tikai palīdzi man, ar asarām pazemīgi Tevi lūdzu: Savā žēlsirdībā piedod man visus manus agrāk darītos grēkus un atraisi no visiem šiem, kurus Tavā priekšā esmu izsūdzējis, jo Tu esi Labs un Cilvēku mīļotājs.
Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelītiņa. Vāka zīmējumu autore – Danute Vēze.

Lappušu nosaukumos – citāti no 39. psalma. Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.